

lede en hel Del Oplysninger, for at man kunde behandle denne Sag, kan jeg ikke skjule for mig selv, at i al den Tid, jeg har været Medlem af Thinget og siddet i Udvalg, har jeg kjerdt saa Udvalg, der have haft saa meget Materiale til at bestemme og kjende en Sag og saa grundige Forarbejder, som dette Udvalg har haft. Det vil jo erindres, at Regjeringen i tidligere Tid har nedsat Kommissioner. Dem skal jeg ikke opholde mig ved, men vi have ikke været udelukkede fra at granske deres Betænkninger. Men Regjeringen har for en Del Aar siden nedsat en Kommission. Dens Arbejde have vi, og Alt, hvad der er frenkomet fra fiskerifyndige Mænd paa Videnskabens Omraade, have vi; men ikke alene det, vi have endvidere Materiale fra hver eneste Kommune Landet rundt om, hvormange der ernærer sig helt eller delvis ved Fiskeri, og hvormeget Ubytte Brugen af hvert enkelt Slags Redskab giver paa de forskjellige Steder. Det forekommer mig derfor rigtignok, at man er noget ubillig, dersom man vil have endnu større Materiale. Ja, vi have endnu mere Materiale. Vi have Materiale, hvoraf vi kunne se, hvormange fiskerifagtspligtige Staber der er i hele Landet, baade Færst- og Saltvandsfiskeri. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dersom det Udvalg, der bliver nedsat, endnu skal have mere Materiale, saa vil det blive et uoverkommeligt Arbejde. Derfor kunde jeg næsten fristes til at sige: Gud fri os for flere Oplysninger, end vi tidligere have haft. Naa, jeg mener det naturligvis ikke i denne strenge Forstand. Kan der komme noget Nyt, tage vi ind det, men jeg gjentager, at jeg har ikke kjendt mange Udvalg, der vare saaledes forsynede med virkeligt Materiale og Oplysninger, saa at de med den Grundighed kunde behandle en Sag, som vi have behandlet Fiskeriloven. Hvorvidt det ærede Medlem har gjort sig bekjendt dermed, veed jeg ikke. Det lod næsten til, at han ikke vidste, at der var indkommet et saadant Materiale om, hvormange Fiskere der er paa hvert Sted, og hvormeget der fiskes. Vi have en hel Kiste fuld, saa jeg tror ikke, at man skal ønske, at vi faae mange flere Oplysninger. Der er en Ting, som jeg glemte forrige Gang, som beviste, at uagtet det ærede Medlem har læst meget om Fiskeriet, har han dog ikke læst Alt, hvad der var fornødent. Han sagde nemlig, at det var først i de sidste 14—15 Aar, at man var bleven bekjendt med Brugen af Nalebaad paa andre Steder end i Limfjorden. Han har bygget sin Opfattelse paa et Andragende fra Ulfund. Men det er ikke Tilfældet. Man kan gaa flere hundrede Aar tilbage og se, at ogsaa herovre ved Nerne har man brugt Naalffiskeri. Jeg skal ikke her komme ind paa en hel Mængde gamle Bøger og Materiale, men jeg tror, at det ærede Medlem tager storligen fejl. Men jeg vil indrømme, at jeg tror, at de dygtigste, praktiske, jeg vil ikke sige theoretiske Fiskere

have været ved Limfjorden. Men er det saa, hvorfor ere de da bleve saa dygtige i Limfjorden? Hvad kan være Grunden dertil? De have jo ogsaa udmarktet Fiskevand andre Steder end i Limfjorden. Skulde det ikke have sin Grund i, at vi der, saa lang Historien rækker, have haft virkelige Love for Limfjorden. Jeg synes, at vi Alle skulle virke hen til og bestrebe os for at faae nogle lignende Regler for de øvrige Vand her i Danmark, navnlig for de indre Vand, som man har for Limfjorden, selvfølgelig med de Indskrænkninger, som Forholdene byde. Jeg vilde nødig gaa med til at fastslaa saa bestemte Regler, som vi have for Limfjorden, skjøndt jeg tror, der er ingen Fare derved, men det vil jeg ikke være med til, da jeg tror, at det vilde virke ubilligt. Men jeg vil altsaa henstille til det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgtreds (Leth), om det ikke skulde være et Fingerpeg for ham til dog at indbefomme Regjeringen, da det viser sig, at disse praktiske Limfjordsfiskere særlig have lært Osboerne at fiske, og det maa have sin Grund i, at de have været dygtigere end de andre. Jeg gaar altsaa ud fra, at vi maa enes om at faae Lovforslaget ind til 2den Behandling her i Thinget og faae en Afstemning her, saa kunne vi siden kæmpe om de enkelte Ændringsforslag. Men, som sagt, jeg gjentager det: Lad os endelig ikke faae alfor meget Materiale ind i Udvalget, for saa tror jeg, at vi drukne i det.

N. Pedersen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat i nogen væsentlig Grad, saa meget mindre som der jo foreligger en meget udførlig Betænkning fra Udvalget med en Masse Ændringsforslag, uden at man har haft disse til Behandling her i Thinget, saa man veed ikke, hvorledes den høitærede Indenrigsminister vil stille sig hertil. Jeg agter derfor ikke at foregribe nogle Punkter ved denne Leilighed. Jeg skal glide ganske let henover Lovens § 3, der omhandler Forstrandsrettighederne. Jeg ønsker ikke disse udvide mere end høist nødvendigt. Jeg kunde snarere ønske dem noget indskrænkede. Hvad jeg særlig vil tale et Par Ord om, er § 37 i Kapitel 4, der omhandler Fjordfiskeriet. Der staar i § 37, at Nalebaad af ethvert Slags er aldeles forbudt. Om denne Bestemmelse tillod jeg mig nogle Bemærkninger, da Sagen forrige Gang behandlede. Jeg skjønner ikke rettere, end at, hvis denne Bestemmelse ikke bliver forandret, vil paa flere Steder og navnlig omkring Roskilde Fjord en meget stor Del af Fiskerne blive afskaarne fra at benytte de Redskaber, de nu engang have anskaffet. Jeg tør ikke sige den aldeles overveieende Del; det er muligt, at jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet i denne Sag, noget overvurderede Antallet af de Naad, der blive brugte; men der er saamange Fiskere der omkring Fjorden, der bruge den Fiskemaade, at det efter min Opfattelse ikke gaar an